

นโยบายฉบับร่างเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เมืองเรคยาริค อนุมัติโดยผู้บริหารฝ่ายเทศบาล เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2006

บทที่หนึ่ง

1. นโยบายด้านสิทธิมนุษยชน เมืองเรคยาริคขั้นพื้นฐาน

1.1 สิทธิมนุษยชนได้ถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศไอซ์แลนด์ ซึ่งมีอนุสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนต่างๆมากมาย และแถลงการณ์โดยบุคคลที่เป็นสมาชิกของไอซ์แลนด์ นโยบายด้านสิทธิมนุษยชนของเมืองเรคยาริคนั้น นำมาจาก กฎบัตร ที่มีข้อบทหรือมาตราที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน และเป็นอนุสัญญาสากลขั้นพื้นฐานมาใช้ นโยบายด้านสิทธิมนุษยชนนั้น เป็นโครงสร้างของกฎเกณฑ์ด้านสิทธิเท่าเทียมกัน และเน้นในด้านของบุคคลทุกคนต้องมีสิทธิเท่าเทียมกัน โดยไม่คำนึงถึงการอบรมเลี้ยงดู, เชื้อชาติ, สีผิว, การนับถือทางศาสนา, ทรศนะด้านการเมือง, เพศ, ความชอบในเพศเดียวกัน, อายุ, สถานภาพการเงิน, เทือกเถาเหล่ากอ, คนพิการ, สถานภาพด้านสุขภาพและอื่นๆ เป็นต้น เมืองเรคยาริคเป็นเมืองที่มีความเสมอภาค ตลอดจนการมีสิทธิเท่าเทียมกันในการประกอบอาชีพทุกอาชีพ และเน้นในด้านของสิทธิเสมอภาคระหว่างสถานภาพ ระหว่างเพศหญิงและชายอย่างเป็นพิเศษ ซึ่งได้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ และ แนวปฏิบัติต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน เพื่อส่วนรวม เพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบถึงมาตรฐาน ด้านสิทธิเสมอภาคต่างๆได้ทั่วถึงกัน

1.2 ทรศนะเกี่ยวกับผังนโยบายของเมืองเรคยาริค ได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “เมืองเรคยาริคเป็นเมืองที่มีความเป็นสากลและมีคุณภาพชีวิต, และคำนึงถึงความต้องการของ สาธารณชน มาก่อนสิ่งอื่นๆ” ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นรากฐานของนโยบายด้านสิทธิมนุษยชน และนโยบายอื่นๆของเมืองด้วยเช่นกัน

1.3 โดย กฎหมายเลขที่ 96/2000 แห่งพระราชบัญญัติสิทธิมนุษยชน ได้บัญญัติ เกี่ยวกับสิทธิเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย ไว้ โดยเน้นในด้านการควบคุมสิทธิเสมอภาค ด้านหน้าที่การงานระหว่างหญิงและชาย ซึ่งจะทำการพิจารณาอย่างเป็นพิเศษ

1.4 เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารมีหน้าที่ในการประสานงาน เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนรวมสี่สาขาด้วยกัน เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ต่างๆของฝ่ายเทศบาลซึ่งได้แก่ สถานภาพด้านการปกครอง, สถานภาพของนายจ้าง, สถานภาพของการจัดการด้านการบริการ และสถานภาพของผู้ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันที่ต้องการใช้สิทธิมนุษยชนของตน

a) เมืองเรคยาริคในสถานภาพด้านการปกครอง

เมืองเรคยาริวคเป็นผู้วางพื้นฐานด้านสิทธิเสมอภาค, สิทธิมนุษยชน และการปฏิบัติงานร่วมกันของประชาชน และได้รับการพิจารณาให้เป็นสิ่งที่มาก่อนสิ่งอื่น

b) เมืองเรคยาริวคในสถานภาพของนายจ้าง

เมืองเรคยาริวคได้ปฏิบัติงาน ด้านสิทธิเสมอภาคระหว่างหญิงและชายภายในสถานที่ทำงาน และสะท้อนในด้านของสังคมที่หลากหลายภายในเมืองเรคยาริวค

เมืองเรคยาริวคในสถานภาพของนายจ้าง ได้ถือโอกาสดังกล่าวนี้ ในการ สร้างมาตรการ ตามนโยบาย เพื่อการ เพิ่มศักยภาพ ให้กับลูกจ้างของเมืองฯ

c) เมืองเรคยาริวคในสถานภาพของการจัดการด้านการบริการ

เมืองเรคยาริวคมีบทบาทหลัก ในการเสริมสร้างความสุขให้กับมวลชน สถาบันทุกแห่งที่อยู่ในเขตเมืองเรคยาริวค ได้ทำการจัดระเบียบแบบแผน เพื่อเป็นแบบอย่าง และพัฒนาด้านการให้บริการ ตลอดจนการให้ข้อมูลสำหรับประชาชน เพื่อผลประโยชน์ของสังคมที่มีความหลากหลาย

d) เมืองเรคยาริวคในสถานภาพของผู้ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน

เมืองเรคยาริวค เน้นถึงความสำคัญในการปฏิบัติงานร่วมกัน ร่วมกับสถาบันอื่นๆ รวมทั้งให้การสนับสนุนในด้านการงาน เพื่อเสริมสร้างในความคิดสร้างสรรค์, การเปลี่ยนแปลงด้านนวัตกรรมใหม่, สร้างสรรค์องค์ความรู้ และงานที่คิดค้นขึ้นมาเอง ด้วยการให้การมีสิทธิเสมอภาค และสิทธิมนุษยชนเป็นสิ่งที่นำทาง

บทที่สอง

2. สิทธิเสมอภาคระหว่างเพศ

ต้องยอมรับในสถานภาพในความแตกต่างระหว่างเพศ มีส่วนในการสนับสนุน ในด้านสิทธิเท่าเทียมระหว่างเพศหญิงและชาย ที่อยู่ในสังคมของเมือง ตลอดจนการปฏิบัติเพื่อต่อต้านและยับยั้ง ในความแตกต่างด้านเพศ ให้การช่วยเหลือสนับสนุน โดยไม่มีการเลือกเพศแต่อย่างใด

2.1 เมืองเรคยาริวคในสถานภาพด้านการปกครอง

ได้ทำการจำแนกคณะกรรมการ, ผู้นำและการจัดระเบียบแบบแผน ในส่วนของสิทธิเสมอภาคทางเพศ เมื่อมีการคัดเลือกตัวแทนของกลุ่มในการปฏิบัติงาน ก็จะต้องใช้วิจรรย์ญาณในการเตรียมแผนงานด้านกฎเกณฑ์นโยบาย และวางนโยบายหลัก

2.1.1 ในการเตรียมแผนงานด้านการวางนโยบาย และการกำหนดด้านการเงิน ดังเช่น ท้าบัญชีด้านการเงิน และหากมีการตัดสินใจในการใช้เงิน ก็จะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ในความต้องการระหว่างทั้งสองเพศ และต้องทำการวิเคราะห์ในผลที่ได้รับ

2.1.2 เมืองเรคยาริวคได้ปฏิบัติการต่อต้าน ด้านการใช้ความรุนแรงทางเพศ ทั้งทางด้านจิตใจ, ร่างกายหรือทางเพศสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่ของเมืองจะต้องปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายดังกล่าวนี้

2.1.3 เมืองเรยคยาริคได้ปฏิบัติการต่อต้าน เกี่ยวกับเรื่องลามกอนาจารและโสเภณี และทำการขัดขวางสถานบริการ ที่มีการโชว์เต้นเปลื้องผ้าที่อยู่ภายในตัวเมือง

2.2 เมืองเรยคยาริคในสถานภาพของนายจ้าง

ต้องมีหลักประกันด้วยการด้านสิทธิเสมอภาคด้านอาชีพสำหรับหญิงและชาย โดยให้มีสิทธิเสมอภาคภายในสถานที่ทำงาน ที่อยู่ในเขตเมืองเรยคยาริคทุกแห่ง

2.2.1 ตามกฎหมายมาตราที่ 18 ว่าด้วยสิทธิเสมอภาคได้ระบุไว้ว่า ภาพโฆษณาต่างๆ ที่ตามผนังของสถาบันหรือบริษัทต่างๆที่อยู่ในเขตเมืองเรยคยาริค

จะต้องมีลักษณะแสดงถึงความเสมอภาคของทุกกลุ่ม

และเคารพในสิทธิเสมอภาคระหว่างเพศ

การโฆษณาเกี่ยวกับการรับพนักงาน

จะต้องมีลักษณะเป็นกลาง

ไม่เจาะจงหรือจำกัดเพศ

หากว่าหน้าที่การงานนั้นมีความจำเป็นต้องจำกัดเพศ

ก็จะต้องทำการโฆษณาด้วยการหลีกเลี่ยงข้อความในลักษณะเจาะจงที่จะระบุเฉพาะเพศอย่างแจ่มชัด ทั้งนี้จะต้องเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ของนโยบายด้านสิทธิเสมอภาคระหว่างเพศ ด้านหน้าที่การงาน

2.2.2

ในบรรดาของสิทธิเสมอภาค

จะต้องทำการประเมินกับบรรดาในการว่าจ้างอื่นๆของเมืองเรยคยาริค ในงานดังกล่าวนี้ กรณีที่ผู้สมัครเป็นเพศที่อยู่ในกลุ่มเพศที่มีจำนวนน้อยกว่า

หากว่ามีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกับผู้สมัครคนอื่นๆ

ก็สมควรที่จะได้รับการพิจารณา

ในการว่าจ้างนั้น

ไม่อนุญาตให้มีการจำกัดเพศ

พื้นฐานการสมรสและสถานภาพทางครอบครัว,

ภาวะมีครรภ์

หรือมีการวางแผนในการตั้งครรภ์ หรืออื่นๆที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างระหว่างเพศ

2.2.3

หญิงและชายต้องมีสิทธิเหมือนกันในด้านของสัญญาว่าจ้างและสิทธิอันพึงได้รับทั้งหมด

หญิงและชายหากมีตำแหน่งหน้าที่การงานเดียวกัน

ก็จะต้องได้รับเงินเดือนเท่ากัน

ตามสัญญาการว่าจ้างส่วนบุคคล

ได้แก่

ทักษะการทำงาน-

และเงินพิเศษ,

ในการตัดสินใจต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเงื่อนไขด้านเงินเดือน

จะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ไม่มีการผูกมัดด้านความแตกต่างระหว่างเพศแต่อย่างใด

เมืองเรยคยาริคค้ำจึงถึง

ความเสมอภาคของเงินเดือนระหว่างหญิงและชาย

และให้การสนับสนุนเพื่อให้บรรลุในจุดมุ่งหมายดังกล่าว

2.2.4

สิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน

จะต้องมีความเหมาะสมสำหรับทั้งสองเพศ

ทั้งด้านลักษณะของงาน,

ในการโยกย้ายตลอดจนการให้ออกจากหน้าที่การงาน

ก็จะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ด้านสิทธิเสมอภาคระหว่างเพศ

การพัฒนาด้านการทำงานและการศึกษาเพิ่มเติม

ก็จะต้องเป็นการส่งเสริมสิทธิเสมอภาคระหว่างเพศ

และเคารพในสิทธิซึ่งกันและกันภายในสถานที่ทำงาน

2.2.5 ให้การสนับสนุนให้มี ทัศนคติในเชิงบวกในทุกอาชีพที่มีอยู่ในตัวเมือง และสร้างบรรยากาศที่ดีภายในสถานที่ทำงาน

2.2.6. เมืองเรยคยาวิกให้การสนับสนุน ในการปรับสิ่งแวดล้อมภายในสถานที่ทำงาน เพื่อให้เป็นการง่ายสำหรับพนักงาน ในการปฏิบัติกับชีวิตส่วนตัว, การรับผิดชอบในครอบครัว, หน้าที่การงาน การเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมในหน้าที่การงานโดยฝ่ายบริหาร พนักงานสามารถขอเปลี่ยนแปลงเวลาทำงานได้ตามวาระ หรือด้านการจัดการในหน้าที่การงานที่มีความเหมาะสมระหว่างทั้งสองเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเน้นถึงระเบียบแบบแผนในความคิด ในการเปลี่ยนแปลงบทบาทระหว่างเพศ ที่เกี่ยวข้องกับการรับผิดชอบในครอบครัว และเพศชายต้องสนับสนุนเพื่อการเปลี่ยนแปลงไปตามวาระ งานล่วงเวลาหรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับผิดชอบในครอบครัวของตนอย่างเต็มที่

2.2.7 ตามกฎหมายสิทธิเสมอภาคมาตราที่ 17 ว่าด้วยการล่วงละเมิดทางเพศ ไม่อนุญาตให้มีการกระทำการล่วงละเมิดทางเพศทุกประเภท ภายในสถานที่ทุกแห่งในเขตของเมือง หัวหน้าหรือบุคคลที่ได้รับความไว้วางใจและที่ปรึกษาของพนักงาน มีหน้าที่ตักเตือนบุคคลที่กระทำการดังกล่าว, ด้วยการปรึกษาหารือกับผู้จัดการ หรือกับผู้บริหารอื่นๆ โดยจะต้องทำการหยุดยั้งอย่างทันทีทันใด ผู้ถูกกระทำก็จะได้รับช่วยเหลือเพื่อบำรุงด้านจิตใจ หากการกระทำนั้นร้ายแรงและเป็นการล่วงละเมิดทางด้านเพศหลายครั้ง จะต้องให้ออกจากงานทันทีโดยไม่มีพิจารณา จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายในด้านการประพฤติกภายในสถานที่ทำงาน

2.3 เมืองเรยคยาวิกในฐานะศูนย์กลางด้านการบริการ

ได้มีการบรรจุมุมมองด้านสิทธิมนุษยชน เข้าไว้ในการบริการทุกประเภทภายในเมืองเรยคยาวิก และให้บุคคลมีการสื่อสารในเชิงสร้างสรรค์ และให้ความเคารพในสิทธิระหว่างเพศของกันและกัน

2.3.1 ชายและหญิงต้องมีสิทธิได้รับการบริการของเมือง ตามกำหนดนโยบายด้านการให้บริการ ตามความต้องการของทั้งสองเพศ และมีผลทั้งเพศหญิงและเพศชาย

2.3.2 งานด้านการอบรมเลี้ยงดู และงานอดิเรกทุกประเภท, การศึกษาและการให้ความรู้ จะต้องเป็นหลักประกันโดยเมืองเรยคยาวิก และสถาบันดังกล่าวนี้ ต้องดำเนินการตามหลักของสิทธิเสมอภาคระหว่างเพศ เด็กและเยาวชนต้องได้รับการสนับสนุน ในการสร้างสรรค์ความสามารถพิเศษของตน และพัฒนาด้านบุคลิกภาพ โดยหยุดยั้งในความเชื่อเก่าๆที่เกี่ยวกับภาพพจน์ของความแตกต่างระหว่างเพศ สนับสนุนด้านความสัมพันธ์ในเชิงบวก ให้ความเคารพในสิทธิซึ่งกันและกันในทุกสายอาชีพของเยาวชน ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการศึกษาที่อยู่ในเมืองเรยคยาวิก,

ผู้มีอำนาจในการดำเนินงานด้านสังคม- และงานอดิเรก ต้องให้การสนับสนุนในภาพพจน์ที่เป็นไปในเชิงบวกระหว่างเยาวชนหญิงและชาย และปฏิบัติการณ์ต่อต้านสิ่งลามกอันก่อให้เกิดความเสียหายต่อเยาวชน

บทที่สาม

3. อายุ

ไม่มีการแบ่งแยกบุคคลอันเนื่องมาจากอายุหรือนิติภาวะ ต้องให้ความยุติธรรมโดยไม่จำกัดเพศ หลีกเลี่ยงการแบ่งแยกกลุ่มอายุหรือนิติภาวะ และระวังอย่างเป็นพิเศษ เกี่ยวกับการวิเคราะห์สถานภาพระหว่างเพศ ในด้านของอายุหรือนิติภาวะ

3.1. เมืองเรคยาริคในสถานภาพด้านการปกครอง

3.1.1 คำนึงถึงความต้องการของประชากร โดยไม่จำกัดกลุ่มอายุหรือนิติภาวะ

3.1.2 วางแผนการกำหนดนโยบาย ที่มีผลต่อบุคคลอันเนื่องมาจากอายุหรือนิติภาวะ ต้องพิจารณาตามความต้องการ และความรู้สึกของบุคคลในด้านของความแตกต่างของอายุหรือนิติภาวะ

3.1.3 ในการเตรียมการเพื่อกำหนดนโยบายต่างๆ ที่มีผลต่อกลุ่มอายุ ต้องปรึกษาหารือกับตัวแทนของกลุ่มดังกล่าว

3.1.4 เมื่อมีการสร้างบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ก็จะต้องให้เด็กเป็นผู้ที่ได้รับสิทธิก่อนเสมอ

3.2 เมืองเรคยาริคในสถานภาพของนายจ้าง

3.2.1 ตามกฎหมายว่าด้วยนโยบายเพื่อพนักงานมาตราที่ 2.1 กล่าวว่า เจ้าหน้าที่ของเมืองเรคยาริค มีหน้าที่อำนวยความสะดวกด้านเพิ่มพูนความรู้ และการพัฒนาด้านอาชีพ โดยไม่จำกัดกลุ่มอายุ

3.2.2 เมืองเรคยาริคต้องสร้างสรรค์ความคิดให้เป็นไปในเชิงบวก และสร้างบรรยากาศที่ดีภายในสถานที่ทำงาน โดยไม่มีความคิดที่เป็นอคติ การส่อเสียดอันเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างวัย

3.2.3 ต้องไม่แยกแยะวัยหรืออายุ หากมีการเจรจาหรือการปรึกษาของพนักงาน, การขอลดสัดส่วนเวลาทำงาน และ/หรือการเปลี่ยนแปลงหน้าที่การงานของพนักงาน

3.3.4 งานที่เกี่ยวข้องกับเด็ก- หรือเยาวชนทุกประเภทภายในเขตเมืองนั้น ผู้ที่มีหน้าที่ในงานดังกล่าว ต้องเป็นผู้ที่มีคุณภาพและมีความชำนาญในด้านงานดูแลเด็ก และมั่นใจในความปลอดภัยของเด็ก และต้องมั่นใจว่า มีบุคคลกรมากเพียงพอกับความต้องการ

3.3 เมืองเรคยาริวคในสถานภาพเป็นศูนย์กลางด้านการบริการ

ในการให้บริการ จะต้องคำนึงถึงความต้องการในการบริการ สำหรับกลุ่มบุคคลที่มีอายุที่แตกต่างกัน

3.3.1 บุคคลที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองทุกคน มีสิทธิได้รับบริการของเมืองทุกประเภท, โดยไม่จำกัดอายุ, การจัดการด้านบริการนั้น จะต้องไม่จัดให้เฉพาะกลุ่ม ดั่งเช่นงานที่เกี่ยวกับเด็ก- หรือเยาวชน ในการกำหนดด้านนโยบายด้านการให้บริการนั้น จะต้องคำนึงถึงความต้องการสำหรับทุกวัย และวิเคราะห์ถึงผลที่มีต่อการให้บริการ อันเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างเพศ

3.3.2 เมืองเรคยาริวคมีหลักประกันในการให้บริการสำหรับผู้สูงอายุ, เด็กและเยาวชน โดยยึดหลักของสิทธิเสมอภาคระหว่างเพศ อายุขัยไม่เป็นสิ่งที่น่าอับอาย และหากเป็นไปได้ จะต้องบรรจุความรู้อันหลากหลาย ของชีวิตมนุษย์ชน ไว้ในเนื้อหาการเรียนการสอน

3.3.3 ให้การสนับสนุนในทุกกลุ่มอายุ ที่ต้องใช้บริการในด้านต่างๆของเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและผู้สูงอายุ ซึ่งการให้บริการต่อบุคคลกลุ่มนี้ จะต้องเป็นในเชิงบวก

บทที่สี่

4. คนพิการ

ไม่มีการแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างบุคคลอันเนื่องมาจากความพิการหรือทุพพลภาพ ต้องจัดระเบียบให้สิทธิกับคนพิการในการเข้ามามีส่วนร่วมภายในสังคมของเมือง ให้การสนับสนุนโดยใช้หลักวิเคราะห์ด้วยความเป็นธรรม เคารพและยอมรับในความพิการของบุคคล นอกจากนั้นยังมีสิทธิในการที่จะพูดหรือไม่พูด เกี่ยวกับสถานภาพของตัวเอง หลีกเลี่ยงการแบ่งแยกกลุ่มคนพิการที่เป็นเพศหญิง และคนพิการที่เป็นเพศชาย ควรระวังอย่างเป็นพิเศษ เกี่ยวกับการวิเคราะห์สถานภาพระหว่างเพศ ในด้านของความพิการ

4.1 เมืองเรคยาริวคในสถานภาพด้านการปกครอง

ประชากรชาวเมืองเรคยาริวคทุกคน มีสิทธิในการมีส่วนร่วมในสังคมของเมือง ให้ความเป็นธรรมและได้รับการปฏิบัติโดยถูกต้อง โดยไม่มีข้อแม้ด้านความพิการ และต้องไม่มีการแยกแยะระหว่างเพศ ในการพิจารณาด้านทรศนะหรือแง่คิดต่างๆ หรือทำการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทุพพลภาพทั้งสองเพศนั้น ก็จะต้องทำการปรึกษาหารือ และขอความคิดเห็นจากกลุ่มสมาคมที่ได้ผลประโยชน์ และหรือมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเป็นพิเศษ

4.2 เมืองเรคยาริวคในสถานภาพของนายจ้าง

ทักษะการทำงาน- และเงินพิเศษ และในการตัดสินใจต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเงื่อนไขด้านเงินเดือนของลูกจ้าง ซึ่งจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยต้องไม่คำนึงถึงความพิการของร่างกายแต่อย่างใด

4.2.1 ตามกฎหมายว่าด้วยบุคคลทุพพลภาพหรือคนพิการ มาตราที่ 32 เลขที่ 59/1992
กล่าวว่า บุคคลทุพพลภาพทุกคน มีสิทธิในการสมัครงานของเมือง
ตามความสามารถหรือมีความสามารถเทียบเท่า
และตามกฎหมายว่าด้วยบุคคลทุพพลภาพหรือคนพิการ มาตราที่ 1 เลขที่ 59/1992
กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิในสัญญาว่าจ้างฉบับเดียวกันกับบุคคลปกติทั่วไป

4.2.2 ในการว่าจ้างบุคคลพิการเข้าปฏิบัติงาน
ต้องมีการจัดการให้ความสะดวกภายในสถานที่ทำงานและมีความเหมาะสม
นอกจากนั้นยังสามารถใช้สิทธิขอรับการศึกษาเพิ่มเติม และการพัฒนาด้านอาชีพการงาน
แจกเช่นพนักงานคนอื่นๆ

4.2.3 พนักงานคนอื่นๆจะต้องไม่มีความคิดอันเป็นอคติ
และต้องสร้างบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานที่มีความพิการ
และควรที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับสถานภาพของพนักงานที่มีความทุพพลภาพดังกล่าวด้วยเช่นกัน

4.3 เมืองเรคยาริวคในสถานภาพเป็นศูนย์กลางด้านการบริการ

4.3.1 บุคคลทุพพลภาพทุกคน มีสิทธิในการใช้บริการแจกเช่นบุคคลปกติทั่วไป
ซึ่งในการให้บริการดังกล่าวนี้ ก็ต้องจัดการด้านบริการที่มีความเหมาะสม
ตามความต้องการสำหรับคนพิการทั้งสองเพศ
ตามกฎหมายว่าด้วยบุคคลทุพพลภาพหรือคนพิการ เลขที่ 59/1992 กล่าวว่า
สิ่งก่อสร้างสาธารณะทุกแห่ง จะต้องให้ความสะดวกสำหรับบุคคลทุกคน
ทั้งบุคคลปกติและคนพิการ ต้องมีหลักประกันว่าคนพิการ
จะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิอันพึงได้ของตน

4.3.2 งานด้านการอบรมเลี้ยงดู- และงานอดิเรกทุกประเภท, การศึกษาและการให้ความรู้
จะต้องประกันโดยเมืองเรคยาริวค และสถาบันที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
จะต้องดำเนินการตามหลักของสิทธิเสมอภาคของคนพิการทั้งสองเพศ
ความพิการไม่ใช่สิ่งที่น่าอับอายแต่ประการใด และหากเป็นไปได้
จะต้องบรรจุความรู้อันหลากหลาย ของชีวิตมนุษยชน ไว้ในเนื้อหาการเรียนการสอน

บทที่ห้า

5. สถานภาพด้านสุขภาพ

ไม่มีการแบ่งแยกบุคคลที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง
และพนักงานอันเนื่องมาจากสถานภาพด้านสุขภาพ ต้องให้ความยุติธรรมโดยไม่จำกัดเพศ
ให้การสนับสนุนโดยใช้หลักวิเคราะห์ด้วยความเป็นธรรม .

5.1 เมืองเรคยาริวคในสถานภาพด้านการปกครอง

ประชากรชาวเมืองเรคยาริวคทุกคน มีสิทธิในการมีส่วนร่วมในสังคมของเมือง
ให้ความเป็นธรรมและได้รับการปฏิบัติโดยถูกต้อง โดยไม่มีข้อแม้ด้านสุขภาพ
และต้องไม่มีการแยกแยะระหว่างเพศ

5.2 เมืองเรคยาริวคในสถานภาพของนายจ้าง

5.2.1 เคารพและยอมรับในความเจ็บป่วยของสุขภาพ และมีสิทธิในการที่จะพูดหรือไม่พูดเกี่ยวกับสถานภาพด้านสุขภาพของตัวเอง

5.2.2 ในการว่าจ้างพนักงานเข้าทำงาน ห้ามใช้สภาพทางร่างกายหรือประวัติการเจ็บป่วยมาเป็นเครื่องวัดในการว่าจ้าง, ในการทำสัญญาว่าจ้างหรือการให้ออกจากงาน และต้องคำนึงถึงความเป็นจริงของสถานภาพที่สุขภาพของร่างกายไม่มีผลโดยตรงต่อหน้าที่การงานแต่อย่างใด

5.2.3 ในการเปลี่ยนแปลงหน้าที่การงานของพนักงานนั้น พนักงานของเมืองเรคยาริวคต้องทำการปรึกษาหารือระหว่างกันก่อนที่จะมีการตัดสินใจ

5.2.4 การเจ็บไข้ได้ป่วย หรือปัญหาด้านสุขภาพนั้น ไม่สามารถนำมาเป็นข้ออ้างในการให้พนักงานผู้นั้นต้องออกจากงาน นอกจากการเจ็บป่วยดังกล่าวนั้น เป็นโรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้ หรือป่วยเป็นโรคที่อาจมีผลเสียต่อพนักงานคนอื่น ๆ ในการให้พนักงานที่มีปัญหาด้านการเจ็บป่วยของร่างกายออกจากงานนั้น ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของสัญญาว่าจ้างแรงงาน

5.2.5 สามารถใช้สิทธิขอรับการศึกษเพิ่มเติม และการพัฒนาด้านอาชีพการงาน เฉกเช่นพนักงานคนอื่น ๆ โดยไม่คำนึงถึงปัญหาด้านสุขภาพของพนักงาน

5.2.6 พนักงานคนอื่น ๆ จะต้องไม่มีความคิดอันเป็นอคติ และต้องสร้างบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานที่มีปัญหาด้านสุขภาพ

5.3 เมืองเรคยาริวคในสถานภาพเป็นศูนย์กลางด้านการบริการ

ต้องมีหลักประกันว่าบุคคลที่มีปัญหาด้านสุขภาพนั้น มีสิทธิที่จะได้รับการบริการ

5.3.1 ต้องแสดงปฏิภริยาตอบสนองในการรับบริการของประชาชนเป็นไปในทางที่ดี และเป็นพื้นฐานในการให้ความเคารพในส่วนบุคคล

บทที่หก

6. ความชอบในเพศเดียวกัน

ไม่มีการแบ่งแยกบุคคลอันเนื่องมาจากความชอบในเพศเดียวกัน

ต้องให้ความยุติธรรมโดยไม่จำกัด ในบุคคลที่มีความชอบในเพศเดียวกัน

หลีกเลี่ยงการแบ่งแยกกลุ่มบุคคลที่มีความชอบในเพศเดียวกัน และระวังอย่างเป็นพิเศษ

เกี่ยวกับการวิเคราะห์ด้านสถานภาพระหว่างบุคคลที่มีความชอบในเพศเดียวกัน

ในด้านของสตรีที่มีความชอบในสตรีด้วยกัน หรือเพศชายที่มีความชอบในเพศเดียวกัน

6.1 เมืองเรคยาริวคในสถานภาพด้านการปกครอง

ประชากรชาวเมืองเรยคยาริคทุกคน มีสิทธิในการมีส่วนร่วมในสังคมของเมือง
ให้ความเป็นธรรมและได้รับการปฏิบัติโดยถูกต้อง
โดยไม่มีข้อแม้ว่าเป็นบุคคลที่มีความชอบในเพศเดียวกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ต้องไม่มีการแยกแยะระหว่างเพศ

6.1.2 การตัดสินใจในกรณีที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความชอบในเพศเดียวกัน
หรือชอบทั้งสองเพศนั้น จะต้องทำการปรึกษาหารือ
ขอความคิดเห็นจากกลุ่มสมาคมที่ได้ผลประโยชน์หรือมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเป็นทางการเป็นพิเศษ

6.2 เมืองเรยคยาริคในสถานภาพของนายจ้าง

ตามกฎหมายด้านนโยบายของพนักงานของเมือง มาตราที่ 1.2 กล่าวว่า ในการว่าจ้าง,
การให้ออกจากงาน และการกำหนดด้านสัญญาว่าจ้างของเมืองนั้น
ต้องไม่นำเหตุผลดังกล่าวมาเป็นเครื่องชี้วัดในสถานภาพของลูกจ้าง

6.2.1 มีสิทธิในการที่จะพูดหรือไม่พูด เกี่ยวกับสถานภาพของตัวเอง
ในด้านของความชอบในเพศเดียวกัน

6.2.2 พนักงานต้องไม่มีความคิดอันเป็นอคติ ต่อบุคคลที่มีความชอบในเพศเดียวกัน
และต้องสร้างบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานที่มีความชอบในเพศเดียวกัน

6.3 เมืองเรยคยาริคในสถานภาพเป็นศูนย์กลางด้านการบริการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการของพนักงานของเมืองนั้น พนักงานต้องไม่ก้าวท้าว
หรือเป็นผู้ตัดสินใจหรือคิดเองว่า ผู้ที่มารับบริการนั้น
เป็นบุคคลที่ชอบเพศตรงข้ามหรือมีผู้ปกครองที่ชอบเพศตรงข้าม
ในการปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการของพนักงาน ต่อบุคคลที่ต้องการใช้บริการนั้น
จะต้องให้ความเคารพเป็นพื้นฐาน

6.3.1 งานด้านการอบรมเลี้ยงดู- และงานอดิเรกทุกประเภท, การศึกษาและการให้ความรู้
พึงคำนึงเสมอว่าผู้ที่มีส่วนร่วมนั้น อาจเป็นผู้ที่ชอบเพศเดียวกัน,
ชอบทั้งสองเพศหรือชอบในเพศตรงข้าม บุคคลต่างๆที่มีความชอบทางเพศที่แตกต่างกัน
สามารถพูดคุยเกี่ยวกับความแตกต่าง ของการชอบระหว่างเพศได้
โดยไม่ต้องมีความกระดากหรืออับอายแต่อย่างใด และหากเป็นไปได้
จะต้องบรรจุความรู้อันหลากหลาย ของชีวิตมนุษย์ชน ไว้ในเนื้อหาการเรียนการสอน

บทที่เจ็ด

7. นับถือศาสนาและทัศนคติทางการเมือง

ไม่มีการแบ่งแยกบุคคลอันเนื่องมาจาก
ความแตกต่างในการนับถือศาสนาและความคิดเห็นด้านการเมือง
ให้การสนับสนุนและให้ความเป็นธรรม
โดยไม่จำกัดในความแตกต่างของบุคคลในการนับถือศาสนาและความคิดเห็นด้านการเมือง

และไม่ควรคิดหรือคาดการณ์ล่วงหน้าเอาเองว่า บุคคลที่มีความเชื่อในศาสนา และผู้ที่มีทัศนคติทางการเมืองทุกคนนั้นมีความคิดที่เหมือนกัน

7.1 เมืองเรคยาริคในสภาพด้านการปกครอง

เมืองเรคยาริคต้องแสดงความใจกว้างและให้ความเคารพ ต่อบุคคลที่มีความเชื่อในศาสนา หรือมีความคิดเห็นด้านการเมืองที่แตกต่างกัน ประชากรของชาวเมืองเรคยาริคทุกคน มีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในสังคมของเมือง ฟังได้รับความยุติธรรมและได้รับการปฏิบัติตามสมควร โดยไม่มีการแบ่งแยกกว่านับถือศาสนาใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องไม่มีการแบ่งเพศ

7.1.2 การวางแผนการในการต้องตัดสินใจ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มที่มีความเชื่อในศาสนาต่างกันั้น จะต้องทำการปรึกษาหารือ ขอความคิดเห็นจากกลุ่มที่ได้ผลประโยชน์หรือมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเป็นพิเศษ

7.2 เมืองเรคยาริคในสภาพของนายจ้าง

เมืองเรคยาริคต้องแสดงออกต่อพนักงานถึงความเคารพ และให้สิทธิเสมอภาค โดยไม่มีการแบ่งแยกว่า พนักงานจะนับถือศาสนาใด และมีทัศนคติทางการเมืองอย่างไร

7.2.1 ตามกฎหมายว่าด้วยนโยบายของพนักงาน มาตราที่ 1.2 กล่าวว่า ในการกำหนดด้านสัญญาว่าจ้างพนักงานของเมืองนั้น ต้องไม่นำเหตุผลดังกล่าวมาเป็นเครื่องชี้วัดสภาพของลูกจ้าง

7.2.2 พนักงานทุกคนต้องได้รับโอกาส ในการพัฒนาด้านอาชีพการงาน และการศึกษาเพิ่มเติม โดยไม่มีการแบ่งแยกว่า พนักงานจะนับถือศาสนาใดและมีทัศนคติทางการเมืองอย่างไร

7.2.3 พนักงานของเมืองทุกคนต้อง รับผิดชอบในการสร้างบรรยากาศภายในสถานที่ทำงาน ให้ปราศจากความคิดที่เป็นอคติ

7.2.4 มีสิทธิในการที่จะพูดหรือไม่พูด เกี่ยวกับสภาพของตนเอง ในด้านของการนับถือศาสนาและทัศนคติทางการเมืองของตนเอง ซึ่งในการนับถือศาสนาและทัศนคติทางการเมืองของพนักงานนั้น จะต้องไม่กระทำการรบกวนเพื่อนร่วมงานภายในสถานที่ทำงาน

7.3 เมืองเรคยาริคในสภาพเป็นศูนย์กลางด้านการบริการ

ในการมีทัศนคติทางการเมือง และการนับถือศาสนาที่มีความแตกต่างกันของผู้มารับการบริการนั้น จะต้องไม่มีผลต่อการได้รับการบริการแต่อย่างใด

7.3.1 ประชากรชาวเมืองเรคยาริคทุกคน มีสิทธิในการได้รับบริการจากเมืองเรคยาริค โดยไม่มีการแบ่งแยกว่า นับถือศาสนาใดหรือมีทัศนคติทางการเมืองอย่างไร

7.3.2 งานด้านการอบรมเลี้ยงดู- และงานอดิเรกทุกประเภท, การศึกษาและการให้ความรู้โดยเมืองเรคยาริค

จะเน้นถึงความแตกต่างด้านขนบธรรมเนียมประเพณี
ที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างของการนับถือศาสนา และที่สำคัญอย่างยิ่งนั้น ต้องคำนึงว่า
บุคคลที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์
ไม่จำเป็นต้องทำการฉลองเทศกาลต่างๆในลักษณะเดียวกัน
การนับถือศาสนาของบุคคลต่าง ๆ นั้น ได้ทำการบรรจุในเนื้อหาการเรียนการสอนจะต้องบรรจุ
ความรู้อันหลากหลายของชีวิตมนุษย์ชนเท่าที่สามารถจะทำได้

7.3.3 การให้บริการของเมืองเรคยาริค จะต้องมาจากพื้นฐานของการให้ความเคารพ
และแสดงออกในเชิงบวก โดยไม่มีการแบ่งแยกว่า

จะนับถือศาสนาอะไรหรือมีทัศนคติทางการเมืองอย่างไร
ในการให้บริการของเมืองเรคยาริคต่อประชกรนั้น จะต้องปราศจากความคิดอันเป็นอคติ
ด้านการนับถือศาสนาหรือมีทัศนคติทางการเมืองที่แตกต่างกัน
โดยเมืองจะทำการปฏิบัติกรลบล้างความคิดอันเป็นอคติขั้นพื้นฐาน
ในการต่อต้านการนับถือศาสนาหรือมีทัศนคติทางการเมืองที่แตกต่างกัน

บทที่แปด

8. การอบรมเลี้ยงดูและเชื้อชาติ

ไม่มีการแบ่งแยกบุคคลอันเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดู, สีผม, เชื้อชาติ,
ภูมิหลังทางด้านวัฒนธรรม การแยกชั้นวรรณะอันเนื่องมาจากชาติพันธุ์
ให้การสนับสนุนและมีสิทธิได้รับความเป็นธรรม
โดยไม่มีการแบ่งแยกในการอบรมเลี้ยงดูหรือเชื้อชาติ
ต้องระวังอย่างยิ่งในการแบ่งแยกกลุ่มบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องทำการวิเคราะห์ว่า
สถานภาพของสตรีชาวต่างชาติ และบุรุษชาวต่างชาติที่มีความแตกต่างกันอย่างไร
และให้ความช่วยเหลือในกลุ่มที่มีสถานภาพที่ด้อยกว่า
ให้สามารถยืนหยัดได้เทียบเท่ากับอีกกลุ่มหนึ่ง

8.1 เมืองเรคยาริคในสถานภาพด้านการปกครอง

ประชากรชาวเมืองเรคยาริคทุกคน มีสิทธิในการมีส่วนร่วมในสังคมของเมือง
ให้ความเป็นธรรมและได้รับการปฏิบัติโดยถูกต้อง โดยไม่มีการแยกแยะด้านการอบรมเลี้ยงดู
และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องไม่ทำการแบ่งแยกเพศ ในการพิจารณาพิจารณาตัดสิน
และ/หรือทำการตัดสินเพื่อผลประโยชน์
จะต้องปรึกษาหารือกับผู้ที่มีความชำนาญและมีส่วนร่วมในส่วนดังกล่าว

8.2 เมืองเรคยาริคในสถานภาพของนายจ้าง

เมืองเรคยาริคมีความประสงค์ให้สถานที่ทำงาน
เห็นภาพสะท้อนของสังคมที่มีความหลากหลายที่มีอยู่ในเมืองเรคยาริค
และนายจ้างจะต้องประกันว่า พนักงานชาวต่างชาติทุกคน
ได้รับสิทธิเสรีภาพเทียบเท่ากับพนักงานชาวเมืองคนอื่น ๆ
ตามกฎหมายว่าด้วยนโยบายเพื่อพนักงานของเมืองมาตราที่ 1.2 ในการว่าจ้าง
และการกำหนดด้านสัญญาว่าจ้างของเมืองนั้น
ต้องไม่นำเหตุผลดังกล่าวมาเป็นเครื่องขัดขวางในสถานภาพของลูกจ้าง

8.2.1 ในการประกาศหรือโฆษณารับพนักงานของเมืองนั้น ต้องแสดงให้เห็นว่า
ชาวต่างชาติมีสิทธิในการสมัครงานเป็นลูกจ้างของเมืองได้อย่างเสรี

8.2.2 ชาวต่างชาติสามารถใช้สิทธิในสัญญาว่าจ้างแรงงาน ในการว่าจ้างเข้าทำงาน
โดยใช้ความสามารถของตนในการสมัครงาน
นอกจากนั้นชาวต่างชาติที่มาสมัครงานที่เมืองเรคยาคิวค ยังสามารถใช้ความรู้ความสามารถ
และการศึกษาที่ได้รับมาจากประเทศของตนนำมาเทียบได้

8.2.3 เมืองเรคยาคิวคต้องคำนึงถึงความแตกต่างของสภาพของพนักงาน,
พัฒนาหน้าที่การงาน และให้ความรู้เพิ่มเติมกับชาวต่างชาติ พนักงานชาวต่างชาติทุกคน
มีสิทธิได้รับการพัฒนาในหน้าที่การงาน และสภาพของหน้าที่การงาน
เฉกเช่นพนักงานคนอื่นๆเช่นกัน นอกจากนี้
ยังมีสิทธิได้รับการการศึกษาด้านภาษาไอซ์แลนด์ตามความต้องการ
ความรู้เกี่ยวกับการทำงาน, จุดมุ่งหมายด้านการบริการ และพฤติกรรมภายในสถานที่ทำงาน

8.2.4 ภายในสถานที่ทำงานของเมืองนั้น
มีการปฏิบัติต่อต้านความคิดที่เป็นอคติต่อพนักงาน อันเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดู,
สีผิว, เชื้อชาติ หรือภูมิหลังทางด้านวัฒนธรรม ซึ่งภายในสถานที่ทำงานของเมือง
จะมีการให้ความรู้เพื่อลบล้างความคิดที่เป็นอคติทั้งหมดตามความจำเป็น

8.3 เมืองเรคยาคิวคในสภาพเป็นศูนย์กลางด้านการบริการ

มีหลักประกันว่าพนักงานชาวต่างชาติทุกคน มีสิทธิได้รับการบริการทุกประเภทของเมือง
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความต้องการทางด้านการจัดการของการบริการสำหรับชาวต่างชาติ
ซึ่งได้แก่ มีสิทธิใช้ลามในการสัมภาษณ์ต่างๆ เช่น การประชุมผู้ปกครองผ่านผู้แนะแนว
และอื่นๆตามความต้องการ

8.3.1 งานด้านการอบรมเลี้ยงดู- และงานอดิเรกทุกประเภท,
การศึกษาและการให้ความรู้โดยเมืองเรคยาคิวค และการช่วยเหลือพิเศษอื่นๆ
จะเน้นถึงความต้องการของเด็กชาวต่างชาติ
ตลอดจนด้านการเรียนการสอนภาษาไอซ์แลนด์
เพื่อให้เด็กสามารถเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของเมืองเรคยาคิวคร่วมกับเด็กคนอื่นๆได้
ในความหลากหลายของสังคมเมืองนั้น เป็นสิ่งที่ดี
เพราะทำให้เด็กและเยาวชนทุกคนได้เรียนรู้
และเผยแพร่วัฒนธรรมตลอดจนภาษาแม่ของตนให้แก่กันและกัน

8.3.2 สถาบันต่างๆของเมืองเรคยาคิวค
ได้ให้บริการในการเสนอข้อมูลต่างๆในหลายภาษาที่เป็นภาษาของคนกลุ่มใหญ่เพื่อเป็นการ
ง่ายในการเข้าใจ โดยหาอ่านได้ตามเว็บไซต์, เอกสารแผ่นพับหรือจุลสาร
และการโฆษณาตามความจำเป็น

8.3.3 พนักงานคนอื่นๆจะต้อง สร้างบรรยากาศที่ดีและต้องไม่มีความคิดอันเป็นอคติ
กับพนักงานคนอื่นๆอันเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดู, สีผิว, เชื้อชาติ หรือ
ภูมิหลังทางด้านวัฒนธรรม

บทที่เก้า

9. เมืองเรยคยาริคในสถานภาพของการมีส่วนร่วมให้ความร่วมมือ

เมืองเรยคยาริคได้รับความร่วมมือ จากบุคคลต่างๆในการทำงานด้านสิทธิมนุษยชน

9.1 เมืองเรยคยาริคได้รับความร่วมมือและคำแนะนำจากผู้บริหาร, ฝ่ายเทศบาลอื่นๆ, ด้านเศรษฐศาสตร์, สมาคมและสถาบันการศึกษาต่างๆเพื่อเป็นการริเริ่ม, จากนวัตกรรมใหม่ๆ, แสวงหาข้อมูล, คำแนะนำ, การศึกษาและการริเริ่มด้วยตนเองโดยมีสิทธิเสมอภาคเป็นหลัก

9.2 คณะกรรมการและสภาของเมืองเรยคยาริคทั้งหมดนั้น เมื่อมีการให้เงินกองทุนอุดหนุนโครงการหรือแผนงานต่างๆ จะต้องพิจารณาถึงมุมมองด้านสิทธิมนุษยชน

9.3 เงินกองทุนอุดหนุนโครงการหรือแผนงาน จากเมืองเรยคยาริคนั้น ต้องนำไปใช้เพื่องานด้านสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนสามารถที่จะ สอบถามหรือขอตรวจสอบแผนงานกับผู้ที่ได้รับเงินกองทุนว่า นำไปใช้เพื่อการปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชนหรือไม่อย่างไร

9.4 บุคคลที่ได้รับเงินอุดหนุนเพื่องานด้านสิทธิมนุษยชน จากกองทุนของเมืองเรยคยาริคนั้น จะต้องทำการนำเสนอแผนงาน ตลอดจนวิธีการดำเนินงานและจุดมุ่งหมาย ก็เพื่อประกันว่าเงินอุดหนุนดังกล่าว ได้นำไปใช้ในงานด้านสิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริง

บทที่สิบ

10. การรวบรวมและการให้ข้อมูล

เมืองเรยคยาริคจะทำหน้าที่ในการรวบรวมและกระจายข้อมูลต่างๆ ให้กับกลุ่มบุคคลที่มีความต้องการทราบข้อมูลดังกล่าว

10.1 ต้องทำการทำแบบสอบถาม ด้านสถานภาพของการให้บริการ, ทั้งแบบสอบถามเพื่อถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดและสถานภาพอื่นๆ เพื่อนำไปวิเคราะห์ในความแตกต่างของการให้บริการของเมือง

10.2 เมืองเรยคยาริคทำการติดตามนโยบาย ตรวจสอบตราสถานภาพของพนักงานของเมือง และทำการวิเคราะห์โดยการแบ่งกลุ่มเพศ

10.3 ตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิมนุษยชนมาตราที่ 21 กล่าวว่า ในการรวบรวมข้อมูลทั้งหมด และการวิเคราะห์ข้อมูลของเมืองเรยคยาริคนั้น ต้องวิเคราะห์ด้วยวิธีแบ่งกลุ่มเพศ เพราะในการทำวิจัยหรือวิเคราะห์นั้น จะต้องแบ่งกลุ่มออกเป็นสองกลุ่ม ด้วยการแยกเพศ ซึ่งเป็นไปตามนโยบายที่ครอบคลุมอย่างทั่วถึง

10.4 ความรู้ต่างๆที่จัดขึ้นโดยเมืองเรยคยาริวค ก็จะต้องทำการกระจายหรือเผยแพร่ออกไปสู่ชาวเมือง และต้องนำไปใช้ทั้งในด้านของการให้บริการ และการปฏิบัติการลบล้างความคิดที่เป็นอคติ เสริมสร้างสิทธิเสมอภาคภายในสถานที่ทำงานของเมือง และให้ความรู้แก่ประชากรของเมืองเรยคยาริวค

บทที่สิบเอ็ด

11. ภาระหน้าที่และวิธีการปฏิบัติ

11.1 คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของเมืองเรยคยาริวคต้องประกันว่า สิทธิมนุษยชนจะต้องสอดแทรกเข้าไปอยู่ในระบบของการปกครองของเมืองในทุกสาขา, ภายในสถานที่ทำงานและในระบบการให้บริการ ซึ่งในขบวนการปฏิบัติการดังกล่าวนี้ จะได้รับเงินสนับสนุนเพื่อการดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชนในส่วนต่างๆของเมือง

ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้:

- ก) ดำเนินงานไปตามนโยบาย,
- ข) ดำเนินการวางแผนงานด้านสิทธิมนุษยชน ในทุกหน่วยงานของเมืองเรยคยาริวค รวมทั้งการดำเนินควบคู่ไปกับการวางแผนงานด้านการเงิน
- ค) ทำการแต่งตั้งตัวแทนเพื่อดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชน ในทุกสถาบันที่มีพนักงานเกินกว่า 25 คน เพื่อเป็นผู้ดำเนินการและคอยให้คำแนะนำ
- ง) แนะนำด้านนโยบาย

11.2 ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้:

- ก) การให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิเสมอภาคจะเป็นส่วนหนึ่งของงาน
- ข) อุปกรณ์การเรียนการสอน จะต้องไม่มีการแบ่งแยกระหว่างเพศ, ต่อต้านความคิดอันเป็นอคติ และสนับสนุนด้านสิทธิมนุษยชนในทุกกลุ่มเป็นพื้นฐาน
- ค) ในการเรียนการสอน ต้องบรรจุความรู้เกี่ยวกับ บุคคลที่อาศัยอยู่ในสังคมอันหลากหลาย
- ง) นการเรียน- และการเริ่มฝึกหัดหรือเรียนรู้เกี่ยวกับหน้าที่การงาน ให้กับพนักงานทั้งสองเพศ จะต้องเน้นในเรื่องของหน้าที่การงานทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็งานที่เป็นหน้าที่ของเพศหญิง หรืองานที่เป็นหน้าที่ของเพศชาย

11.3 ผู้บริหารที่ดูแลด้านการศึกษา, งานอดิเรก- และงานของเยาวชน มีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้:

- ก) จัดการงานด้านสังคม- และงานอดิเรก โดยใช้หลักการด้านสิทธิเสมอภาค
- ข) ต้องประกันว่าสมาคมต่างๆที่ได้รับการช่วยเหลือ, เงินอุดหนุนและอื่นๆจากเมืองเรยคยาริวค ดังเช่นด้านกีฬา ก็จะต้องยึดหลักของสิทธิเสมอภาค

11.4 ผู้บริหารของสถาบันด้านการให้บริการต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้:

- ก) ต้องบรรจุสิทธิเสมอภาคเข้าไว้ในการให้บริการต่างๆของเมือง,
- ข) ต้องทำการปฏิบัติการลบล้างความคิดอันเป็นอคติ ภายในสถาบันที่มีหน้าที่ให้บริการ และมีความยินดีให้การบริการ

11.5 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้:

- ก) คอยติดตามว่าได้ปฏิบัติตามนโยบาย,
- ข) ดำเนินงานด้านการวางแผนงาน ในเรื่องของสิทธิมนุษยชน
โดยอาศัยความร่วมมือจากสำนักงานของหน่วยเทศบาล
และจากกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์,
รวมทั้งการดำเนินควบคู่ไปกับการวางแผนงานด้านการเงิน
- ค) ทำการตรวจสอบแผนการในการปฏิบัติงาน
ในทุกสาขาทางด้านสิทธิมนุษยชนประจำปี,
- ง) ทำการตรวจสอบรายงานของ แนวการปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชนในทุกหน่วยสาขา
- จ) แนะนำนโยบาย, สนับสนุนในการรวบรวมและกระจายข้อมูล

11.6 สำนักงานด้านสิทธิมนุษยชนต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้ :

- ก) ดำเนินงาน, ดูแลคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
ตลอดจนแนวการปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชน
- ข) คอยติดตามการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน,
- ค) ส่งเสริมการปฏิบัติงานร่วมกันภายในเขตเมือง ที่ซึ่งนโยบายสามารถครอบคลุมไปถึง
- ง) ร่วมมือกับสมาคมต่างๆและหน่วยงานของเทศบาลอื่นๆ
ที่ซึ่งนโยบายสามารถครอบคลุมไปถึง,
- จ) ร่วมมือกับตัวแทนในการดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชน ในทุกหน่วยสาขา
- ฉ) ส่งเสริมการปฏิบัติงานร่วมกันกับ กลุ่มบุคคลต่างๆที่อยู่ในเมืองเรยคยาริค
- ช) ส่งเสริมความคิดริเริ่มในโครงการต่างๆ,
- ซ) ต้องยืนยันให้ทุกคนเห็นชัดว่า บุคคลต่างๆไม่มีความแตกต่างกัน
อันเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดู, สีผิว, การนับถือศาสนา, อายุ, ทัศนคติทางการเมือง,
เพศ, ความชอบในเพศเดียวกัน, เศรษฐกิจ, เทือกเถาเหล่ากอ,
ความพิการและสถานภาพอื่นๆ